

intinde marginile pîno la locurile de mai înainte, înse ei fură bătuti de Q. Fabiū Massimu, care apoi trecu prin pădurea Ciminiă, și câștigă altă bătălie la Perugia, a. R. 444, pentru care i se decretă unu triumfă și se allesse consule pre anulă următoriu, făcendū excepțiunele de la lege. Luciū Papiriū Cursore bătū între acestea pre Samniți la Longula, după aceea se însărcină Fabiū cu resbellulū în contra Samniului, și în calitate de proconsule bătū la anulă R. 447 pre Samniți și pre Ernici, la Allife. După alte nouē victorie asupra acellorași inimiți, se începură negociațiunī de pace, înse fôră nici unū ressaltatū, pîno ce Romanii mai reportară încă două victorie (una la Rovicu, alta la Tifernu), și constrînseră pre inimiți la pace, a. R. 450, în urma căreia Samniții recunoscură supremația Romanilor. Ei și ținură teritoriulū lorū, înse perdură supremația preste Lucania. care o avusseră pîno aci. Cetățile Ernicilor cari se rescullasseră, se prefăcură în municipie fôră de suffragiū, și perdură dreptulū de căsătorie și de commerciu cu ceilalți Ernici. Assémine și Volscii și Aequii cari adjutasseră pre Samniți, fură constrîși a primī dreptulū de cetățianī romani fôră desuffragiū.

XI.

Resbellulu III. samniticu.

După ce Samniții încurseră în Lucania spre a și restăură supremația asupra acestei țeri, Lucanii se adressară la Romani, și acestia provocară pre Samniți se cureție Lucania, din care causă se născu allū treilē resbellū samniticu. Douē expedițiunī esșiră în desfavórea Samniților, dară în urmă ei înaintară cu o armată în Etruria unde se uniră cu Etruscii, cu Umbrii și cu Galii, și se versară asupra Romanilor. P. Deciu Mure consule de a patra óră, dedicându-se morții ținū în locū